

senatu se pričakuje boj
in proti konskripciji

odje za in proti obvezni vojaški vežbi so mnjenja, da se bodo morali sporazumeti na kakem kompromisu, ki bi zadovoljil obe stranki.

Washington, D. C. — Vodje strank, ki so za obvezno vojaško vežbo in ki so proti, so mnje da se bo treba sporazumeti na kakem posredovalnem predlogu, ki bi zadovoljil obe stranki. Senatni odsek je že sprejel predlog v toliko, da bi se vsi vojaški vežbi samo od 21 do 31 leta. Prvotno je glasil predlog za registracijo vseh moških od 18 do 64 let. Predsednik Roosevelt se je izjavil, da je za obvezno vojaško službo. Proti se je izjavil bivši vojni tajnik Wood, ki trdi, da bi tak sistem doželo za en korak bližje karmnemu sistemu vlade.

DVA ODLIČNA
MOŽA NA RADIU

Včeraj je govoril na radiju general John J. Pershing. Izjavil je, da se strinja z vlado, da se vpleje obvezna vojaška vežba, obenem je pa svetoval, da Zedinjene države izročijo Kanadi ali pa Angliji kakih 50 rusilcev, ki so bili zgrajeni še za časa svetovne vojne.

Na radiju je govoril včeraj tudi slavni letalec Lindbergh, ki je rekel, da se bojuje vojna v Evropi samo radi zemlje in bogastva, ki ga poseduje Anglija, medtem, ko je centralna Evropa v revščini. Lindbergh je svetoval, naj se Zedinjene države ne hajo vmešavati v evropske zadeve in naj se raje pripravijo, da branimo svojo svobodo tukaj.

Kača pičila psa

Na 1126 E. 295th St., v Wickliffe, O., je strupena kača klopotača pičila lovskega psa na dvorišču Adama Luciana. Psa so peljali k živinozdravniku, ki pa se ne ve, če bo pes živel. Kačo so ubili. Kot pripovedujejo, bi bila kača pičila nekega dekca, ki se je igral na dvorišču, da ni prišel pes, v katerega se je potem kača zagnala. Dolga je bila dva čevlja in pol. Živinozdravnik je rekel, da še ni slišal, da bi bile klopotače v Ohio.

Nov grob

daljši boleznij je danes preminila v Charity Hospital Mrs. Mary Lenarčič, stara 59 let, stanujoča na 1137 10th St. Pogreb se bo vršil v Frank Zakrajškovega pokopnega zavoda. Čas pogreba bo drugo priobčimo jutri.

KAMPANJSKA GNOJNICA ŽE MOČNO DIŠI

Washington, D. C. — Obe, demokratska kot republikanska stranka sta že začeli polivati gnojnico po kampanjski livadi. Gnojnica je še sicer preveč. Toda postajala je vsakim dnem bolj izrazita in bo dolgo, ko se bosta obe stranki obiljvali, da bo res smrdelo od enega konca do drugega.

Prvi je prišel v javnost Shas Nelson od demokratskega pušinskega odbora, ki je obdobje W. Willkiea, da je bil leta 1935 v New Yorku izvoljen za demokratski predstavnik v kongresu. Tammanj Hall, nekdanji Waltman od republikanske stranke, ki je povedal, da je leta 1933 naprej vsako leto

nad \$50,000 in to pri raznih podjetjih, ki so imela stike z vladno administracijo.

Kongresnik Halleck iz Indiane, ki je predlagal Willkiea za nominacijo, je pa povedal, da je sedanjji načelnik demokratske stranke v Zed. državah, Edward Flynn, ko je bil šerif Bronx okraja, imenoval za deputirane znanega raketirja "Dutch Schultza," ki je bil pred dvema letoma ustrelen v boju dveh raketirskih gangov.

Dalje je Waltman nemignil, če je bil James Cromwell imenovan poslanikom za Kanado radi svoje zmoglosti, ali radi tega, ker je dal leta 1936 za demokratsko kampanjo \$50,000. Isto je vprašal tudi glede ameriškega poslanika za Francijo, Bullita in poslanika za Poljsko, Biddla, ki sta oba dala sila denarja za Rooseveltovo kampanjo.

NAJNOVEJŠE VESTI

NEW YORK, 4. avg. — Danes zvečer ob 7:42 je pristal na newyorškem zrakoplovnem pristanu štiri-motorni aeroplan iz Anglije. V soboto popoldne je odletel iz Foyne, Irsko, ter preletel Atlantik v 16 urah, ko je pristal v Novi Fundlandiji, pristal nato v Boucherville, Kanada in nato odletel v New York. Nosil je posadko petih mož in tri potnike. To zračno pot nameravajo vpeljati zdaj kot stalno zvezo med Anglijo in Kanado ter Zedinjenimi državami.

STOCKHOLM, Švedska, 4. avg. — Iz Noveške prihajajo vesti, da namerava Hitler napasti Anglijo še ta teden, in sicer enkrat med četrtkom in nedeljo. V Norveški zbirajo Nemci že več tednov ladje in gradijo nove, ki bodo vozile moštvo, konje in opremo. Zlasti se vadi konjenica za napad na Anglijo. Že več tednov se vadijo konjeniki skočiti iz čolna proti bregu. Vojaki poženejo sedeč v sedlu konje iz čolna v vodo in konji plavajo ali pa brodijo proti bregu, kakor je globoka voda.

LONDON, 4. avg. — Angleški letalci, ki so danes zopet z vsilo napadali nemške postojanke, so prinesli domov poročilo, da se zbira nemško vojaštvo v velikih trumah ob Rokavskem prelivu.

Chief Wallace umrl

V soboto je umrl v starosti 92 let George A. Wallace, častni načelnik clevelandskih gasilcev. Že od novembra je bil rahlega zdravlja in zdaj ga je pljučnica stisnila, čeprav je vedno trdil, da bo učakal 100 let. Bil je polnih 61 let v ognjegasni službi. Ko je šel v pokoj 1. marca 1931 v starosti 83 let, je bil slavljen kot najstarejši ognjegasni načelnik na svetu. K ognjegasnemu oddelku je pristopil leta 1869, štiri leta potem, ko se je končala civilna vojna. Takrat je šel clevelandski ognjegasni oddetek 73 mož.

Mr. Jazbec bolan

Poznani slovenski trgovec iz Euclida, Mr. Ferdo Jazbec, se je moral zadnji teden podati v Glenville bolnišnico. Toda kot se poroča, je že iz nevarnosti in bo prišel danes ali jutri domov. Močno prehlajenje je nekaj časa grozilo postati nevarno. Zelo nas veselja, da je prijatelj Ferdo izven nevarnosti.

Uršulinke bodo praznovale
90 letnico učiteljstva

V nedeljo bodo praznovale stre uršulinke 90 letnico, kar njih red poučuje v clevelandskih šolah. Ob desetih ho slovesna sv. maša v Villa Angela na 17701 Lake Shore Blvd., katero bo daroval škof Joseph Schrembs. Oltar bo postavil na prostem, kar se pričakuje najmanj 10,000 ljudi k slavnosti.

Semenj v Berea

Vsakoletni semenj v Berea, O., ki se bo vršil od 15. do 18. avgusta, bo letos nekaj posebnega, kot kažejo priprave. Poleg razstave vsakovrstne plemenke živine in poljskih pridelkov, bo tudi vsak dan mnogo zabave, kot konjske dirke, rodeo in drugo. Vstopnina bo 35 centov, kar vključuje tudi parkanje avtomobila. Otroci pod 12 leti bodo prosti vstopnine.

Churchill svari pred nemškim napadom

Francija prosi Anglijo, da bi dovolila živež v Francijo

Vichy, Francija. — Ker v Franciji vedno bolj ginejo zaloge živeža in ker ni nobenega izgleda za novo zalogo, se je francoska vlada maršala Petaina obrnila na Zed. države za pomoč. Zed. države naj bi namreč posredovale pri Angliji, da bi nekoliko omilila svojo blokado in dovolila dovoz živeža v Francijo.

Francija se je morala obrniti za posredovanje na Zed. države radi tega, ker med Francijo in Anglijo ne obstojajo diplomatski odnosi. Francija je morala izvesti porcije živeža prebivalstvu in omejila je tudi porabo gorilina za 90 odstotkov, da ga popolnoma ne zmanjka na zimno.

Francija bi rada dobila dovoljenje od Anglije, da bi smela dovažati živež iz svojih kolonij. Te ladje ne bi vozile popolnoma nič drugega kot živiljske potrebščine.

Francija je razpustila
prostoziidarsko ložo

Vichy, Francija. — Vlada je izdala ukaz, po katerem se razpusti vse tajne organizacije. Ta odredba je bila namenjena na prvi vrsti proti prostoziidarskim. Prostoziidarska loža se je zadnja leta združila z radikalnimi socialisti. Od leta 1936, ko je prišla na vlado popularna fronta, so bili večinoma vsi kabinetni uradniki prostoziidari.

Belgrad, Jugoslavija. — Jugoslovanska prostoziidarska loža se je odločila, da preneha z vsemi aktivnostmi in da razpusti tudi svoje podrejene podružnice. Toda to loža najbrže ni storila prostovoljno, ker jo je zadnje čase vladno časopisje ostro napadalo in zahtevalo nje ukinitve. Največ je odgovoren za to minister vzgoje, dr. Anton Korošec, ki je bil vedno odločen nasprotnik prostoziidarstva.

Strah pred vojaščino

V soboto je zaprosilo 173 parov v Clevelandu za poročno dovoljenje. To je bilo največje število v enem dnevu v zadnjih 40 letih. Najeti so morali 10 moči od probatne sodnije, da so pisali prošnje. Mnogo se jih je izjavilo, da se hočejo s tem rešiti vojaške suknje, ker oženjenih ne bodo klicali, če bo sprejeta postava o obvezni vojaški službi.

Stanovanje v šoli

Kar dve družini sta se naselili v soboto zvečer v Park Knoll šolo v Garfield Heights, O. Družini Kratkij in Wallace, prva z dvema otrokoma, druga z enim, nimata sredstev, da bi si najeli primerno stanovanje, pa sta naprosili predsednika šolskega odbora Jaffrina, če se smeta naseliti v prazni šoli. Ta jima je takoj dovolil.

Te se pa postavi!

Poznani slovenski rodoljub, Mr. Frank Laurich, nam je prišel v soboto iz svojega sadoznika na 6209 Edna Ave. dve večiji, ki sta bili težko obloženi z zlahtnimi marelicami. Pribiti moramo, da France prekaša naše pridelke na Rožniku.

Prevelika pomoč

London. — Nek mešan se je spotaknil domov grede nad vrečo peska in padel. Toda ranil si je samo nekoliko členek. Na pomoč sta mu prihitela dva varnostna organa. Ko se je eden sklonil nad ranjenca, mu je padla z glave jeklena čelada, ki je padla ranjenca na nos in mu ga zlomila. Potem sta ga naložila na nosilnico, da ga neseta v ambulanco, ko se jima je izmuznila nosilnica iz rok. Ranjenec je padel na kamenita tla in si močno pretresel možgane.

Dr. Townsend bo glasoval
za kandidata Willkie-a

Dr. Francis Townsend, načelnik gibanja za starostno pokojnino \$200 na mesec, bo glasoval za Wendell L. Willkie-a. Tako se je izjavil v soboto, ko je došel iz Chicaga, da gre v Cedar Point, kjer je včeraj govoril na shodu Townsendovih klubov.

"Willkie jitrгоvec," je rekel, dr. Townsend, in če smo kdaj potrebovali v deželi trgovca je to zdaj. Sedanjji predsednik se ni nikdar izkazal kot zmožnega trgovca ali podjetnika." Dr. Townsend je sicer rekel, da bo lahko vsak pristaš tega gibanja volil kakor bo hotel, toda organizacija kot taka bo šla na rekord, da je proti tretjemu terminu vsakega predsednika.

Dr. Townsend se je tudi izjavil, da je prepričan, da bo njegovo pokojninski načrt sprejel kot postava v kongresu leta 1941.

Žogometni igralec si je
prezrel vrat

Boston. — Willard Hershberger od žogometnega tima Cincinnati Reds, si je v tujakšnjem hotelu prezrel vrat. Dobili so ga sloneti mrtvega nad kopalno banjo. V petek so igrali dve igri z bostonskim teamom, v kateri so Cincinnati izgubili obe igri. Igralci pripovedujejo, da je to zelo potrl Hershbergerja in si je najbrže radi tega končal življenje.

Smrtna kosa

Danes zjutraj ob 12:30 je umrl John Merše, stanujoč na 999 E. 64th St. Star je bil 78 let. Bil je bolan samo tri tedne. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod A. Grdina in Sino-vi. Čas pogreba in več o ranjem prinesemo jutri.

Ribe lovijo

V lepem kraju v Dunsford, Kanada, lovijo ribe sledeči Clevelandčani: Mr. in Mrs. Frank Novak in sinovi, 3670 E. 114th St. ter Mrs. John Požar iz 7811 Rosewood Ave. Pošiljajo najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem po Clevelandu.

Dež se bliža

Vremenski prerok pravi, da je sem na potu dež, ki je včeraj opral Toledo in Detroit. No, samo da nam je včeraj še prizanesel, zdaj pa lahko udari, kadar se mu poljubi.

Ne bodo doma jedli

Zveza lastnikov restavrantov ima danes zvečer skupno večerjo v Shakertown restavrantu na 2738 So. Moreland Blvd. Predsednik zveze je Nick Copanos.

Govorica iz Berlina, da Hitler ne bo poslal armade na
Anglijo, je samo zvijača, trdi angleški premier.

London, 4. avg. — Angleški premier Churchill je danes posvaril angleški narod pred nemško propagando in da naj podvoji svojo pazljivost vzpričo zadrževanja iz Berlina, da Hitler ne bo poslal svoje armade na Anglijo.

"Možnost nemške invazije ni minila," je zatrjeval Churchill. "Fakt, da razširjajo Nemci zadržila, da ne bodo napadli Anglije, se mora sprejeti z dvakrat večjo sumnjo, kakor je bilo treba storiti vselej, kadar je prišlo iz Berlina kako zadržilo, pa je bilo končno ravno obratno res. "Naša moč in priprave za obrambo ne smejo niti za trenutek ponehati."

V Anglijo so dospale nove čete in dominionov, ki bodo ojačile obrambo. Zrakoplovno ministrstvo poroča o novih poletih angleških letalcev na Francijo, Belgijo, Holandsko in Nemčijo samo. Zrakoplovna pristanišča, hangarje in letala se je obpsalo z bombami in strojnimi iz palke višine. Ponoči pa so angleški letalci napadli nemška oljna skladišča v Emdenu, Hamburgu, Misburgu, Salzenbergen in Emmerick.

Angleško poročilo, da so angleški letalci razsuli mesto Hamburg, zanikujejo v Berlinu in pravijo, da je to samo navadna Churchillova laž.

Vest iz Grenobla zatrjuje, da je odplula angleška mornarica iz Gibraltara in sicer da je odplula v petek proti Atlantiku pet angleških podmornic, sedem rusilcev, dva nosilca letal in tri podmorne ladje. Angleška admiraliteta ne poroča o tem.

Anglija ima pripravljenih 1.250.000 mož za domačo obrambo. To so sami prostovoljci, ki so čez dan pri svojem delu v uradih ali kjerkoli že, zvečer se pa javijo k vežbi v streljanju in drugem, kar je potrebno pri obrambi. Ti nimajo nobene unikatne forme in se vežbajo, da branijo pota, polja in najbližje okolice v slučaju nemške invazije. Ta armada ne bo šla z ostalo armado v strelske jarko, ampak je ne glavni namen, da pazi in uničuje nemške parašutarje, kadar bi se pokazali. Njih naloga je za državati Nemce toliko časa, da pride na pomoč redna armada.

Nemška letala so danes priletela nad Anglijo, škotsko in Valdeško. Vlada zatrjuje, da vržne bombe niso napravile posebne škode. Nad škotsko so nemška letala krožila 45 minut in metala bombe.

Pastorka je pahnil z
mostu v vodo

Des Moines, Iowa. — Raymond Simmerman, star 38 let, je priznal, da je pahnil svojo 3 letnega pastorka z mostu v vodo. Priznal je, da je mislil tudi sam skočiti v vodo in potegniti s seboj tudi svojo dveletno hčerko, toda mu je v zadnjem trenutku upadel pogum. Dejanje je storil, kot priznava, potem, ko je umoril svojo 20 letno ženo. Medtem, ko je ležala žena mrtva doma, je peljal otroka na most, pahnil pastorka v vodo, potem se je pa sam javil policiji.

Državljanstvo pri telefonu

Ohio Bell Telephone Co. je začela popisovati vse svoje uslužbenice in delavce glede njih državljanstva. Družba se ni še izjavila, če bo nedržavljanec odpustila od dela ali ne.

Na počitnice

Mrs. Jack Omersa in otroci ter Mrs. L. J. Greben z otroci, stanujoč na 1249 Norwood Rd., so odpotovali v soboto proti Minnesoti. Želimo jim mnogo zabave.

Zadušnica

V sredo ob osmih se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica za pokojnim Anthony Zorko. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Ravno o pravem času je
šel k vojakom

Chicago. — Walter Wollgast meri 6 čevljev in šest palcev. To je tudi mera, nad katero ameriška armada ne sprejme novincev. (Morda nimajo daljših postelj). Wollgast je star 18 let in ker se vedno raste, se je ravno še o pravem času vpisal k vojakom. Ko bo enkrat v vojaški suknji, ga ne bodo smeli odsloviti, pa magari če zraste še za en čevelj.

K vajam!

Prosi se matere, da pošljejo članice mladinskega oddelka podružnice št. 14 SZZ k vajam v torek, 6. avgusta ob šestih zvečer. Vaje se bodo vršile v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

POSKUSNO GLASOVANJE KAŽE, DA JE
WILLKIE NEKOLIKO PRED ROOSEVELTOM

Poskusno glasovanje v vseh sednika, kar jih pomnijo Zed. 48 državah zadnje čase kaže, da države, v novembu, je pa odvisno od mnogih okoliščin. Do volitev danes. Willkie bi zmagal v 24 državah, ki bi mu dale 304 elektoralne glasove, ali 38 več kot jih je potrebno za izvolitev. Poskusno glasovanje je pokazalo, da so južne države še vedno za Roosevelta in da bi dobil Willkie največ moči severno od reke Ohio. Poskusno glasovanje v državi Ohio je pokazalo, da je Willkie naprej pred Rooseveltom za par točk. Toda kako bosta stala ta dva najmočnejša kandidata za predsednika, kar jih pomnijo Zed. je še vedno v solidnem jugu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, po leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

83 No. 183 Mon., Aug. 5, 1940

Obvezna vojaška vežba

Med narodom se je dvignilo silno zanimanje glede obvezne vojaške vežbe, kateri predlog je zdaj še v senatnem odseku za vojaške zadeve in ki pride v kratkem na debato v senat. Senatorji pripovedujejo, da dobivajo na tisoče pism, v katerih jih volivci urgrajo, naj volijo proti temu predlogu. Predsednik Roosevelt je zadnji čas prišel na pomoč predlogu ter ga priporoča v principu.

Že na čikaški demokratični konvenciji je trgovinski tajnik Hopkins poslal besedo med delegate, da bo geslo demokratiške predsedniške kampanje to, da se vpreže vsakega moškega, žensko in otroka v Ameriki v to ali ono patriotično delo z ozirom na obrambo dežele. Demokratiški voditelji sicer tega niso zapisali v platformo, toda predsednik Roosevelt je vključil to zahtevo v svoj sprejemni govor. Roosevelt je indirektno zahteval obvezno vojaško službo.

Podžgana po predsedniškem govoru in mnenja, da je ameriški narod ves vnet za te ali one vrste obvezno vojaško službo, sta vložila demokratiški senator Burke iz Nebraske in republikanski kongresnik Wadsworth iz New Yorka pri senatnem odseku za vojaške zadeve predlog za obvezno vojaško službo. Predlog zahteva registracijo vseh moških za vojaško vežbo ali službo v starosti od 18 do 64 leta. Samski moški med 21 in 31 leti naj bi bili poklicani prvi za eno leto vojaške vežbe. Armada bi jih poklicala do 1. oktobra 400,000, do 1. aprila drugega leta nadaljnjih 400,000 in do oktobra 1941 kakih 600,000 do 700,000.

Predlog vsebuje točko, da bi bili izvzeti fizično nezmožni, dalje bi bili izvzeti poljedeljski delavci in oni, ki so zaposleni v tovarnah, ki izdelujejo vladna naročila za deželno obrambo. Armadno poveljstvo je tudi obljubilo, da ne bo poklicalo oženjene moške in one, od katerih zaslužka so odvisne kake osebe. Ravno tako bi ne poklicali 300,000 CCC taboriščnikov.

Pojavilo se je važno vprašanje, namreč, ali se bodo lahko ti vojaški po končani enoletni vežbi povrnili na svoja dela, ki so jih imeli poprej. Senatni odsek je v predlog zapisal točko, ki obvezuje podjetnika, ki je udeležen v mednarodni trgovini, da sprejme takega delavca nazaj na delo, ali pa bo kriv kršenja Wagnerjeve delavske postave.

Senatni odsek je že mislil, da je predlog dovolj pripravljen, da se ga pošlje v senat na debato, ko so se pojavile nove težkoče. Od vseh strani so pričela deževati na odsek razna vprašanja, tikajoč se obvezne vojaške službe. Dijaki, na primer, so vpraševali, če bodo smeli dokončati šolsko leto, predno bodo vpoklicani. Delavci so hoteli vedeti, če bodo dobili garancijo, da bodo dobili delo nazaj, ko pridejo od vežbe. In tudi če ga dobijo, bi izgubili eno leto zaslužka, vrhu tega bodo izgubili priliko do napredovanja, ki bi ga morda dosegli v tem letu.

Armadno poveljstvo, ki je vedno zahtevalo najmanj 18 mesecev vojaške vežbe, se je začelo spraševati, če bo dobila armada z enoletno vojaško vežbo dovolj trenirane vojake. Oglasili so se razni voditelji, ki so absolutno proti prisilni vojaški vežbi. Drugi zopet so mnenja, naj se zniža sedanja doba vojaške službe od treh let na eno leto in se bo potem dobilo dovolj prostovoljcev, da ne bo treba vpeljati splošne obvezne vojaške vežbe. Zopet drugi so mnenja, da bi bilo nesmiselno govoriti, da se bo že s 1. oktobrom vpoklicalo 400,000 novincev, ko armada nima pripravljenih vojašnic, niti opreme za novince.

Louis Johnson, bivši pomožni tajnik pri vojnem oddelku ameriške vlade, ki je bil prisiljen odstopiti, ker je Roosevelt imenoval republikanec Stimsona vojnemu tajnikom in ta je hotel imeti svojega pristaša za pomožnega tajnika, se je izjavil, da vzame dvakrat tako dolgo opremiti modernega vojaka, kot ga pa izvežbati. Rekel je, da bo vzelo več kot eno leto, predno more dobiti armada potrebno opremo za namenavane nove vpoklicance. Rekel je tudi, da bi se bila morala dežela začeti pripravljati tedaj, ko so se pokazali v Evropi in Aziji prvi znaki vojnega gibanja in ne šele sedaj, ko je že skoro ves svet v vojni.

Vse to je dalo povod nekaterim senatorjem, da so pokazali zobe novemu predlogu. Senator Vandenberg trdi, da se lahko dobi en milijon novincev na podlagi prostovoljne priglasitve. Senator Wheeler trdi, da bi bil ta predlog nov korak k totalitarizmu. Senator Norris je rekel, da se bo boril proti predlogu z vso močjo, ker bodo stroški obvezne vojaške službe tako veliki, da jih narod ne bo hotel plačati. Major Eberle je izračunal, da bi bili stroški pred koncem prvega leta nad en bilijon dolarjev.

Dežela je očitno razdeljena v dva tabora, vendar nekatere prerokujejo, da bo predlog sprejet v senatu. Glavno pa je, če se predlog sprejme, da se ne začne klicati novincev prej, dokler ne bo imela armada pripravljenih zadosti vojašnic in opreme ter vseh drugih potrebščin, da ne bo kot v letu 1917-18, ko jih je na tisoče umrlo radi tega, ker armada ni imela dovolj dobre strehe za novince, niti dovolj zdravniških sredstev zanje.

BESEDA IZ NARODA**Četrta predstava**

Tri zaporedne slikovne predstave so se vršile v zelo lepem vremenu, pa tudi ob veliki udeležbi občinstva. Vsaka predstava je bila bolj obiskana.

Tudi na zadnji predstavi smo imeli častne goste, vsaj izvanredne. To pot so se udeležili predstave sledeči zunanji rojaki in rojakinje: Mr. Frank in Mary Segulin iz Euclida. Omenjeni Mr. Segulin je bil zmagovalček v zadnji letni kampanji kluba Ljubljana za župana, kakor imajo po običaju vsako leto nove volitve. Poleg tega se je udeležila predstave tudi Mrs. Alojzija Balant iz Loraina, O. Alojzij, njen soprog, se je pa neke druge zamudil; videli smo ga pa vseeno na sliki na barbertonsski novi maši. Vsem gostom naše čestitke!

Slike v sredo, 7. avgusta.

Prvo moramo razveseliti otroke z "Mike Mousovo komedijo." Za tem bomo gledali znamenito sliko tako zvano "Children of Poland." To je slika, ki predstavlja življenje poljskega naroda v njih domovini. Je zelo kratkočasna za gledalce, ko vidijo življenje po vaseh in na polju, poleg vsega drugega vidimo tudi mlade terice, ki tarejo konopljico in lan.

Za tem bomo videli "Memorial Parade" z dne 30. maja v spomin padlih vojakov. Za tem pridejo levi in druge zverine iz prirode. Potem se podamo zopet preko morja. Ustavili se bomo zopet v Parizu, da bomo videli "Razstavo," ki je imenitna, je iz leta 1931, katero sem posnel sam. Nato gremo v Žužemberk, da vidimo tam zopet naše domače pri birmanju na hribu okrog farne cerkve, kjer je gospod škof dr. Gregorij Rožman birmal okrog 50 birmancev in birmank. Videli bomo tudi velik semenj.

Od tam bomo šli v Ambrus k večernicam, da vidimo množico ljudstva krog cerkve. Za tem pa gremo v Dobropolje. Videm in od tam v Velike Lašče k procesiji. S tem bo domovine dovolj in se vrnemo, da vidimo zopet vesele pare poročencev; tele bomo videli: William Hočevar in Rose Peterlin, Charles Sintič in Christina Sofran, Edward Zaller in Anna Suštaršič iz West Parka, Anton Pucel in Mary Hribar. Prva med temi pa nima imena in naj gledalci sami povedo, kdo sta ženin in nevesta. Vse te slike so v barvah. K tem bo dodejana tudi poroka Baragove hčerke, naše sosedice in pa nova maša njenega brata, Father Baraga in Father Rusova, ki se je vršila na Bledu v starem kraju.

Videli bomo tudi veteranski pogreb pokojnega Jack Booka, potem hčerke Strnadove in obeh deklet, ki so utonile v kopalšču pred nekaj leti "Baznik in Pate," kakor tudi pogreba Frank Kmeta in Frank Grdane, ki sta bila že prej oznanjena. Za zaključek bomo videli ognomet. Vse to se bo vršilo, če ne bo dežja, za slučaj dežja se vrši predstava v četrtek, ako dežuje tudi omenjeni večer, bo predstava odložena za teden pozneje kakor je na programu.

Račun zadnje predstave

Dohodkov je bilo \$17. Darovali so: Švigleva mama iz Prosser Ave. \$1; Mrs. Praznik, mati novomašnika \$1; Mr. Herman Melle, ženin, \$1.40, in Mr. Frank Taveher, ženin, \$1. Od sedežev je prišlo najemnine \$13. Stroški: pomagalec je dobil 50 centov, za najemnino od naročenih stolov smo plačali \$7.50, skupaj \$8. Ostalo za kulturni vrt \$9.

Dodatek

Ker so vedno druge slike na programu, bo mnogo ljudi, ka-

teri ne bodo videli slik, katere bi radi videli. Vsi taki naj se priglasijo, da se z njimi naredi dogovor, potem se jim slike ob drugi priliki pokažejo. Tudi na njih stanovanju, če tako hočejo. Slike smo ohranili za to, da jih ljudje gledajo. Lahko nam sporočite, katere slike so vam najbolj ugajale in katere bi morale biti še večkrat pokazane. Društva si poljubno lahko naročijo predstave v njih društvenih dvoranah brez vsake obveznosti, da bi za to kaj plačali. Kar kdo podari za kazanje ali snemanje slik, mi to izročimo v dober namen ene ali druge namene, eno izmed teh je tudi kulturni vrt, ki bo moral imeti stalno blagajno.

Tisti, ki imate slike pri nas in jih želite imeti doma, se lahko zanje priglasite; bilo za poročne ali pogrebne in vrtove. Kdor pa želi, da se mu naredi slika poročnega dneva, naj naznani poprej, nikakor ne moremo posneti slike, če ne vemo, ako dotični to želi. Mnogi bi lahko imeli sijajen spomin najvažnejšega dneva—poroke, če bi se o tem poprej dogovorili in nam sporočili. To velja tudi za vrtove ali druge prilike. Tako se priglasite tudi za predstave v dvoranah za zimski čas.

Obenem se zahvaljujem Mr. Maxu Travnu za muzikalno oskrbo in naklonjenost. V sredo zopet, če ne bo dežja.

Vsem udani pozdrav,

Anton Grdina.

O potovanju v Lemont

Nedeljo 14. julija t. l. je bil Slovenski katoliški dan pri Mariji Pomagaj na prijaznem griču v Lemontu, Ill. V soboto zjutraj 13. julija se je zbralo veliko število slovenskih romarjev na novi postaji Clevelandu, bili smo iz vseh delov mesta in nekaj jih je prišlo tudi iz Pittsburgha, Pa. Skupno smo zasedli vlak Nickel Plate železnice ob 8:50 zjutraj, in se odpeljali proti Chicagu. Vožnja je bila zelo prijetna in družabna, samo nekoliko mrzlo je bilo v karah vse tja do Indiana, potem nas je še precej ogrela indijanska sonce in smo bili prav na toplem vse skozi do Chicaga kamor smo dospeli okrog 4. ure popoldne na LaSalle postajo. Od tam smo hodili par blokov do Union postaje, da se odpeljemo v mesto Lemont, ki leži par milj naprej od doma naših očetov franciškanov, kamor so nas povabili, da smo pričujoči blagoslovitvi njih novega doma, semenišča in samostana.

Dospeli smo v Lemont ob 5:30 popoldne. Toplo poletno sonce nas je še precej grelo, ko smo šli peš iz Lemonta do slovenskih Brezij. Nekateri so se poslužili busa, ki vozi vsako uro iz Chicaga skozi Lemont v Joliet in obratno. Nekateri smo se ravnali pa bolj po romarsko stem da smo hodili peš. Saj so tudi naši starši in pradedje peš hodili po božjih potih v stari domovini. Se še dobro spominjam, ko mi je moja pokojna stara mati pravila, ki je imela tisto lepo navado, da je šla vsako leto na dan Velikega šmarna na božjo pot na sv. Goru pri Gorici, da je vedno peš hodila, precej od doma (to je iz Doline pri Trstu) skozi Gorico do Solkana, ki leži obvoznjujo sv. Gore. Od Solkana pa do vrha sv. Gore, to je, do cerkve in samostana, kar je dobro uro in pol hoje, pa večinoma kleče po koljenih. Rečem vam, da to je bila božja pot, drugačna kakor naša v Lemont, kamor smo se komedno pripeljali z brzovlaki, z busi, z avtomobili in celo z zrakoplovom.

Ko smo peš hodili iz lemontske postaje proti ameriškim Brezjam, so nam očetje franči-

škani prišli naproti z avtomobili, ne s svojimi lastnimi avtomobili, ker oni ne lastujejo avtomobilov, ampak so poslali po nas romarje, kateri so prišli tja s svojimi vozili.

Po kratkem oddihu od hoje in vožnje, smo si ogledali semenišče, samo od zunaj seveda, narkar so nam kuharice napravile okusno in zelo tečno večerjo in zale slovenske kelnarce so nam vsem ugodno postregle. Zvečer ob 8. uri so v kapeli, v novem semenišču, bile litanije z blagoslovom, na to lep pozdravni govor, katerega je imel pater Snoje, potem pa spovedovanje. V starem semenišču je pa Mr. Anton Grdina pokazal nekaj zanimivih premikajočih slik. Medtem nam je prišla misel na naš potrební počitek. Kateri so prišli tja bolj rano, so si precej preskrbeli svoje ležišče, izbrali so si sobe z lepimi posteljami. Posebno ženske niso bile na zadnjem. Saj je prav; (lady first in America) mi pa, ko smo se spomnili za počitek šele ob 11. uri, smo pa bili tako srečni, da smo prav po fantovski se zabavali na slami, katero so lemontski bratje ravno dan poprej spravili pod streho. Ker smo bili zelo potrebni počitka in spanja, smo takoj zadremali in sladko spali dokler nas ni zbudilo nadvse lepo zvonjenje in potrkanje samostanskih zvonov, ki so nam oznanili nedeljo in obenem veliki praznik posvečenja novega in prvega slovenskega semenišča v Ameriki.

To lepo zvonjenje glasnih zvonov nas je zbudilo že ob 4. uri zjutraj ob 5. uri je bila prva maša in ob 7. uri je bila peta maša s sv. obhajilom. Zatem smo imeli skupni zajuterk, potem smo se sprehajali po griču do 10. ure, ko se je začela slavnost, blagoslovljenje semenišča, slovesna sv. maša, katero je daroval Very Rev. Benedict Hoge. Pridigo med sv. mašo v slovensščini je imel Rev. Matija Butala, župnik fare sv. Jožefa v Jolietu. Father Butala nam je v lepih besedah razložil življenje sv. Frančiška in delovanje slovenskih redovnikov med Slovenci v Ameriki. Po maši pa je imel angleški govor Most Rev. Samuel Alfonz Strich D. D. nadškof iz Chicaga.

Precej popoldne so nam kuharice pripravile kosilo za vse, kdor si ga je hotel privoščiti. Po obedu smo se razšli vsak svojo pot. Ogledali smo si notranjost semenišča (za to je bil določen čas od 2:30 do 5 popoldne). Ogledali smo si dom častitih sester in njih novi dom, ki je že skoraj do polovice zgrajen za ostarele rojake širom Amerike. Rečem, da smo lahko ponosni Slovenci v Ameriki na naše usmiljene sestre frančiškanke, ker to bo tudi veliko in lepo poslopje, katero bo pripravljeno za nas vse. Da, vsa čast gre našim očetom franciškanom, kakor tudi častitim sestram tega reda.

Naj bo za sedaj o tej lemontski slavnosti zadosti. Saj ste že dosti čitali, ko so drugi že pisali in bodo še. Slavnost v Lemontu je bila za nas zelo velikega pomena. To je bila romarska pot, obenem je bila tudi pot, na kateri smo imeli priliko se spoznati z ljudmi, si se gati v roke z sorodniki, s prijatelji in znanci, ker tja so prišli Slovenci iz vseh krajev širom Amerike. Prav prijetno je bilo tam gori malo stran od samostana, kjer se je vršil piknik. Dobilo se je vsakovrstnih telesnih dobrot in vesele družbe ni nikjer manjkalo. Čas je kar bežal naprej, sonce je že zahajalo, znanci in prijatelji so pa še vedno prihajali. Bila sva skupaj z Mr. Matt Flajnikom iz Carry Ave., Cleveland, O. Slučajno ravno sama iz Clevelanda, v družbi njegovega brata George iz Jolietu in bratov Mr. Gust in Louis Malina iz Chicaga.

Ravnokar sva bila pripravljena se posloviti in jima podati roke, se vsuže družinskih članov Flajnikovih dveh stester iz Jolietu. Kar nas pobašejo na svoje avtomobile in hajdi z njimi v prijazno mestoce Joliet. Nisva se jim mogla zopetstavljati, morala sva se jim udati, akoravno si je Mr. Flajnik, naš Clevelandčan, na vse načine trudil, da bi jih pregovoril, ker bi mogel na delo že v ponedeljek zvečer. Bilo je vse zastoni. Kar se tiče pa mene, sem bil naenkrat zadovoljen se peljati z njimi ne samo v Joliet, ampak tudi na Kitajsko, ker jih dobro poznam in me zelo veseli njih družba. Odpeljali so nas in v Ljubre pol ure smo bili v njihovi Dobrej—Jolietu, Ill., pred cerkvijo sv. Jožefa.

Prav tam blizu, krog vogla, na Jackson St. živi spoštovana in vsem jolietskim Slovincem dobro poznana družina Gasparich. Gospodar in oče družine, Mr. Matt Gasparich je doma iz Bličjeje vrha, fara Dragotuš. Ravno od tam je doma tudi njegova soproga, Mrs. Gasparich, ki je sestra Mr. Matt Flajnika.

Mr. in Mrs. Gasparich imata že vse odrasle otroke. Starejši sin Frank je zdravnik v mestu Macon, Mo. Poleg sina zdravnika imata še tri sene, George, Louis in Billy, vsi še doma ledig, imata tudi tri hčere, Kati, poročena Kuzma; Mary, poročena Petek; Terezija, ki je še doma v veliko pommoč staršem. Očeta Gasparich menda vsaka slovenska duša v Jolietu pozna, saj je cerkvenik, ali po domače "mežnar" v slovenski fari sv. Jožefa.

Pri tej spoštovani družini smo se ustavili, ko smo izstopili iz avtomobila in prišli v hišo, nas je Mrs. Gasparich zapodila k obloženim mizi, da smo se z vsem dobro okrepčali. Po kratkem pogovoru smo se spet usedli na avtomobil in se odpeljali na Indiana St., to je prav tam zraven. Tam živi srečno in zadovoljno druga sestra Mr. Flajnika, s svojim vedno veselim in korajžnim soprogom, George Flajnikom. Tega Flajnikovega svaka pa tudi pozna Jolietu vsak, vse od cestnega pometalca do mestnega župana. Saj pravi, da je prišel v Joliet še pred civilno vojno.

Mr. in Mrs. George Flajnik imata tudi že vse odrasle otroke. Dve njih hčeri sta častiti sestri redovnici, en sin je poročen, en sin in še ena hči sta še doma v pomoč staršem. Imajo lepo prijazno hišico in poleg nje lep vrt, in kar je tam najimenitnejšega, je tista košata brajda, pokrita z lepo vinsko trto. Da, Mr. Flajnik zelo visoko ceni to brajdo, pričuje to, da si je dal napraviti v nji lepo mizo pa stolčke okrog. Pri tisti prijazni mizi, v večernem hladu, smo se prav po domače zabavali vse večer. Ko se je že skoraj ponedeljek začel, so nas odpeljali na piknik fare sv. Jožefa, ki se je vršil nekaj milj od tam.

Farani naših župnij v Clevelandu, kakor tudi marsikateri čitatelji tega lista ne bodo verjeli, da imajo farani sv. Jožefa v Jolietu svoje lastno pokopališče in poleg pokopališča imajo lep prostor in moderno urejeno za piknike in izlete, do čim moramo drugod, posebno mi Clevelandčani plačevati visoko najemnino našim farmarjem za prav slabo pripravljen prostor, ako hočemo imeti kak piknik, najsibo cerkveni ali društveni, ima fara sv. Jožefa v Jolietu svoj lastni prostor za vse slučaje in jim ni potreba gaziti po blatu in se močiti v deževnem vremenu. Tam imajo vse pripravljeno za vse slučaje in potrebe. Tudi jim ni potreba zapustiti piknika, ko se zmrči, ker se lahko zabavajo do polnoči in še dalje, ker

(Dalje na 3 strani)

Če verjamete al' pa ne

Ko so Kmetova mama prida se bodo v eroplanu zibala ti Čikagi, so zrasli in rekli: gaaa! Jaz bom šla v erbi

O ne, tistega p že ne! tega se mi manjka, da bi stara leta po luftu norela! zdaj pa vidim vso zarotilašče ste napravili, da se zamudila, samo da bi me tako znašate nad menoj! saj vem, bi radi, kaj ne, ubila! Kajpada, še tega ne treba meni, ubogi ženski!

Sinaha, Jakšičeva Ančka je tako sladko govorila in ji tako mehko prigovarjali naj le gre, da to ni nič. "No, reklo," je trčila Ančka, boste v Čikagi. Prav tako Tisbo zdelo, kot bi se ujčkala na galnici. Pa to še ni vse! tam zna uslužbenka vam bo Tiafotka in piškotov za ma ne mislite, tako blizu nebe ne ste vozili in kofe pili, tudila Ančka.

"Veš, če hočem piti Ste lahko doma in ga ne bo bor srebrot gori k nebeskim cem," so rekli mama. "da ne grem in ne gremi miri," je rekla Ančka. "No, pa ne boste šli, ubila Ančka. "Samo to ste šli z nami na zrakoplo stan, da bomo strica biti spremili in mu bomo vočno pot."

"No ja, tisto pa že jih tako ali tako rada vijedal za na pot, ker mmpotenil. Bom vsaj vide se bo držal in tresel, kot deli na eroplan."

Ančka je bila zadovoljna hitro poklicala na zrakopristan za en sedež v letu eden eden je bil še prazen lašč.

Popoldne se je peljal Zlahta na zrakoplovni Zou. Kmetova mama s prepričala da se ne bo peljala, drne zavestjo v srcu, da se bna. "No in tam so dobe peccem Tonetom in z mamo, bila takoj v debati gledovljenja. "Tega ti pa ne presoteli mama, "da si Sirpotegnili. Kaj sem se tiela? Ali mi nisi sam rTih se peljam s teboj, da bznna. Na, zdaj bom imebom božjo pot. Da bi smosnelo pri eroplanu, ko senzil in se boš."

Stric Tone se je pa spenjal, ker je vedel, da spalistek tudi za mamo zavidTreba jo bo samo v vspraviti, potem bo pa zopven gotovo ne bo skočilektiv "Mama," se je pr, bsladkala Ančka, "pojdite eroplan, boste videli Ziva znotraj. Kaj takega sMvsa kdan. Mi bomo paLečakali. Kar s stricem paja "Saj res, Reza," je teTone, ki je bil v zarogovsaj videla, kakšna je vson znotraj."

Pa sta šla in sicer v skruphipu, predno je bil česlinTone je začel razkazovati tam okrog sedeža, v toZanvrata zaprli, propeler signčno zavrtel, stroj je zakleje šlo skozi ušesa in se "Do so videli, kako se je mamdla na sedež, Tone se nnu vso moč smejal. Mama nvideli, koliko ura bije, kenzmogledali na tleh stovovleje ljube hčerke in sinajvki se je režala na vsa usitovstojaje svojega najmlajmca Jimya, mahalav v dKot so mi povedali, šecoj. najbolj žalostno še zpoledom veli Jakšičev de mya in mu šepnili; "Advmy, nikdar več te ne bom, Ti revček, ti."

(Dalje prihodnji pabe

WINNETOU

Po nemškem ilustrirku K. Mayja

motil sem se v vas in rad prosim odpuščanja! Torej, ali pojdet z menoj?"

—! Ali bi ne bilo bolje, bi se pridružili ljudem, ki so kmalu prispeli od bližnje kraja in krenili za zločinci?"

Ne! Ne govorite mi o taji zasledovanju! Eden sam vi westman velja več ko cel krdo takih "zasledovalcev".

Seveda vam moram odkrito povedati, da ni nobene reči, hoditi za takimi ljudmi. Človek tvega vse in življenje, če se mu ne uspe. In če visi na enem samem lasu, ne more biti prepoved. In če je v tisti Samuel Haller mene ne briga. In razen tega ne vem, ali bom za vas —

Toda glejte, nasip je popravljen in tračnice tudi! Popotniki se pripravljajo na odhod!"

"Poklical bom svojega Viktora. Ne prestrašite se ga! Ni prav za prav, več konju podobnih, toda dvajset let mi je zvesto služil in za najboljšega svetovnega dirkača bi ga ne zamislil."

Ali imate se kaj prtljage v vozu?"

"Nič več. Ampak poslušajte, Fred, ali bova temle ljudem povedala, kam pojdeva in kaj nameravava?"

"Ne. Čim manj vejo o naju, tem bolje bo, tem bolj sva varna."

Stopil je k vozu, v katerem je imel shranjenega konja, in si ga dal odpreti. Voz je bil visok, nasip strm, ugibal sem, kako bi konja spravili na prerijsko. Pa naredil je čisto drugače, nego sem si mislil.

"Victor, come on!"

Na lovčev klic je pomolil star konj mršavo glavo skozi vrata, se ozrl naokoli, sumljivo pomikal z dolgimi ušesi pa se z enim samim skokom pognal iz voza na nasip. Vse je ploskalo. Konj je menda razumel, da velja pohvala njemu, pomahal je z repom, kolikor ga je še imel, in veselo zarežetal.

Prav kakor gospodar je bil tudi konj posebej svoje vrste. Naslov Victor, zmagovalček, si je zaslužil seveda le s pogledom na zasluge, ki si jih je stekel kje v svojih mladih letih. Stel je namreč gotovo že svojih dvajset let, mršav, koščen, visokonog rjavec je bil. Griva mu je že skoraj vsa izpadla. Od repa je ostal le še šop redkih las. Njegova ušesa so bila daljša ko najdaljši kunčevi uhlji. Vključ temu sem s spoštovanjem zrl na častivrednega veterana, posebej še, ko je jezno brcal in grizel krog sebe, ker se mu je eden popotnikov približal. Victor je kazal vsega mnogo podobnosti s staro Tony mojim prijatelja Sam Hawerfielda.

Bil je osedlan in obrzdan in Fred ga je koj zasedel ter skokoma pojezdil po strmini nasipa v prerijsko.

Stopil sem za njim.

"Vidite, Charles," je dejal, "kako bi bilo dobro, če bi imeli konja pri roki!"

"Le počakajte in pomirite se, Fred! Ne bo dolgo, pa ga bom imel. Dovolj je, da ga imate vi. Ko najdeva čredo mustangov, mi ga boste posodili pa si bom konja sam ujel."

"Vi —? Ne verjamem!"

"Zakaj ne?"

"Bi ga moral že sam ujeti! Victor namreč vas ne pusti v sedlo. Vobče nikogar drugega ne pusti sesti ko svojega gospodarja. Vsakega vrže po tleh."

"To se bo šele videlo!"

Dalje prihodnjiž

1940	AUG.	1940
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

- 11.—Na Pintarjevi farmi se vrši 7. Olimpiada Slovenske dobrodelne zveze.
- 11.—Godba Bled priredi piknik na Stuskovih prostorih v Wickliffe, Ohio.
- 11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštarnjev, št. 1640 priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.
- 18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.
- 18.—Društvo Ribnica št. 12 SDZ (mladinski oddelek) piknik na Stuskovih farmi v Wickliffe, O.
- 25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.
- 25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

- 1.—Frances Susel Cadets št. 10 SZZ imajo blagoslovljenje bandera. Program in ples se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11 letnico obstanka in krožek bo blagoslovil svoje bandero. Zvečer ples v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.
- 14.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ples v avditoriju SND.
- 22.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava in ples v SND.
- 22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ praznuje 30 letnico v SDD na Prince Ave.
- 28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.

OKTOBER

- 5.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.
- 6.—Mladinski zbor Slavčki

imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

19.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ plesna veselica v SND.

19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

26.—Carniola Tent 1288 T. M. plesna veselica v SND.

26.—Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Konzert mlad. pevskega zbora Kanarčki v SDD na Prince Ave.

27.—Dr. Napredne Slovenke št. 137 SNPJ 30 letnica v avditoriju SND.

27.—Praznovanje 15 letnice zbora Ilirije v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Glasbena matica priredi v avditoriju SND na St. Clair Ave. "Oratorij."

3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.

9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

17.—Konzert mladinskega zbora Črički v SND na 80. cesti.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.

24.—Slovenska dobrodelna zveza praznuje 30-letnico v SND na St. Clair Ave.

24.—Konzert pevskega zbora Cvet v SDD na Prince Ave.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.

30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

DECEMBER

7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

O POTOVANJU V LEMONT

(Nadaljevanje z 2 strani)

je vse električno razsvetljeno. To je njim, kakor ja nam Euclid Beach park v Clevelandu. Ali ni srečna ta slovenska naselbina in nad vse srečna fara? Na omenjenem pikniku smo se zabavali nekaj časa, potem smo se peljali k Gasparičevim, kjer so nama pripravili zelo udobne postelje, da sva si odpočila in sladko spala, dokler se ni tisti presneti mežnar obesil, ko je zvonil k prvi sv. maši.

In to je bil naš hišni oče Mr. Gasparich, najbrž, da smo mu bili na poti, ter bi se nas najrajši iznebil. Pa kaj se hoče, to je njegov poklic, da zvonil in vabi vernike v cerkev.

Tisti dan, to je bilo v ponedeljek, sva imela ves dan časa, da sva še enkrat obiskala tisto prijazno brajdo na Indiana St. in še nekaj svojih ožjih prijateljev in znancev v prijaznem Jolietu, kakor družino Mr. in Mrs. Hibler na Cora St. in družino Mr. Joe Vidmar, na to je prišel čas, da smo jo ubrali proti Lemontu, kjer smo zasedli vlak do Chicaga. Okrog sedme ure zvečer so nam pri Gasparičevih pripravili dobro večerjo, po večerji se je nama iz

prijaznosti in kot možak ponudil Mr. Petek, to je Gasparičev zet, da nas je popeljal do postaje. Z nami je šla tudi Mrs. Petek (hči Mr. in Mrs. Gasparicha) in njena sestra Mrs. Kuzma s sinkom in hčerko in tako smo se peljali proti Lemontu. Toda kolesa avtomobila so bila tako namazana, da jih ni mogel ustaviti v Lemontu in nikjer več potem do La Salle postaje v Chicagu. Tam smo se združili z drugimi romarji, ki so prišli iz Lemonta ter se skupno odpeljali iz Chicaga v tork zjutraj ob 12:30 in dospeli v naš preljubljeni Cleveland ob 8:15.

Da še enkrat vam čestitam, očetje franciskani, za vaš trud in težko delo, in vam želimo obilo uspeha vedno in povsod, posebno v semenšču. Da bi vam Bog blagoslovil ves sad tega vašega in Gospodovega vinograda. In vam prijatelji in dobrotniki v prijaznem Jolietu in drugod, Bog vam stokrat povrni.

Lawrence Bandi.

Morilec nočnega čuvaja v Trbovljah prijet

Trbovlje, 13. junija. — Preteklo nedeljo zjutraj so našli mrtvega v mlaki krvi nočnega čuvaja Ignacija Urha, ki je bil zaposlen pri rudniškem konzumu in je svojo službo vedno vestno opravljal.

Orožništvo je takoj uvedlo najstrožjo preiskavo. Zaprli so dva osumljenca, ki pa sta dokazala svoj alibi, nakaž sta bila takoj izpuščena. Osumili so nato vojaškega begunca Viljama Guna. Ker so vedeli, da je Guna že aprila meseca zbežal čez mejo v Nemčijo, niso takoj v začetku preiskoval v tej smeri. Kmalu so pa orožniki ugotovili, da se je Guna pojavil v Trbovljah. V tork ob štirih zjutraj so se orožniki podali na njegov dom. Oče je sina skril, ker ga je hotel spraviti nazaj k vojakom. Ko so orožniki vprašali po sinu, ga je oče zatajil. Ko so ga pa bolj trdo prijel, je oče priznal, da je sin doma skrit. Poklicali so ga s podstrešja. Seveda niso niti očetu niti sinu povedali, da je osumljen umora, marveč, da ga išče vojaška oblast. Vodja orožniške postaje g. Zitnik je na postaji naredil fantu pridigo, a o umoru mu še ni ničesar omenil. Fant je poslušal lepe besede g. Zitnika, ki so ga ganile do solz. Končno se ni mogel več premagovati, med jekom je dejal: "Jaz sem tudi Urha s krampom ubil; kje je moja mladost, živeti še hočem."

Z lepimi besedami so ga potolžili in mu postregli s kavo, nato pa je Guna začel obširno opisovati svoje doživljanje in razgrinjati umor, ko so ga vprašali, kaj je delal od 2. aprila naprej, ko je pobegnil od vojakov.

Guna je pripovedoval, da je po begu od vojakov ukradel svojemu bratu 4000 dinarjev, ki jih je zapravil po raznih krajih. Ko je ves denar zapravil, je začel vlamljati in krasti. V Hrastniku je ukradel kolo. Nato sta se domenila z nekim Hribarjem, ki je tudi že v zaporu, da bosta ukradla g. Čibeju, poduradniku v Trbovljah, motorno kolo in na njem pobegnili v Nemčijo. To je bilo 16. aprila. Kolo pa ni bilo v redu, zato sta razrezala pnevmatiko in pokvarila druge dele kolesa. S Hribarjem sta šla nato v St. Pavel pri Preboldu. Ker jima je zastojkarska vožnja z vlakom proti Slovenjmu Gradcu spodletela, sta ukradla na železniški postaji na Polzeli kolo in prišla z njim do meje. Tam sta ležala čez noč v nekem gozdu, zgodaj zjutraj pa jo je Guna brez Hribarja popihal čez mejo. Nemški orožniki so ga prijel, bil je namreč še vedno v vojaški obleki, in so ga imeli v St. Pavlu v Labudski dolini priprtega 32 dni. Od tam je pobegnil, pa so ga nato v Pliberku spet prijel in imeli

zaprtega 12 dni, ko se mu je spet posrečilo pobegniti. Na nemški meji je svojo vojaško obleko zamenjal za civilno in se odpravil proti domu.

Ko se je vrnil domov, je sklenil, da bo za vsako ceno vlomil v rudniški konzum, četudi bi pri tem moral ubiti nočnega čuvaja. Oborožil se je s krampom, sekiro, nožem in pilo, kar je ukradel v neki baraki, ter je začel zalezovati nočnega čuvaja Urha. Od mesnice, ki je v bližini konzuma, je videl Urha, kako navija kontrolno uro. Čuvaj je nato odšel po cesti, da navije še druge kontrolne ure. V tem času pa je Guna preskočil ograjo pri konzumu in začel s svojim delom. Nočni čuvaj Urh se je kmalu vrnil in ko je odklepal vrata, ki vodijo na dvorišče, se je Guna skril. Urh se je pri čuvajnici zadržal kakih deset minut, nato se je ogrnil s plaščem in šel na dvorišče. Guna je stopil tiho za Urhom in ko je prišel do njega, ga je z vso silo udaril s krampom po tilniku. Ker pa je medtem Urh slisal šum, se je obrnil in na ta način nevede omilil udarec. Guna pa je vnovič zavihljal kramp in prebil Urhu lobanjo. Urh se je zgubil na tla, nakaž mu je Guna preiskal žepa in mu vzel samokres s šestimi naboji in ključke. Nato se je podal na svoje že začeto vlomilsko delo. Urh je med tem hropel in se boril s smrtno; ker je bil močne narave, se je še z zadnjimi močmi plazil proti konzumu. Tega se je Guna ustrašil in zbežal. Vse to se je godilo okrog ene po polnoči.

Guna je nato vlomil še v Pauerjevi koloniji pri Cukjati, ju in Zupanu, kjer pa je dobil samo nekaj jestvin, ki jih je nekaj pojedel, drugo pa odvrigel, ko je bežal čez Mrzlico proti Kalu. Tam je čez nedeljo ležal, zvečer pa se je vrnil na svoj dom, kjer so ga v tork zjutraj aretirali.

Guna je pri zaslišanju vse odkrito pripovedoval, ničesar ni prikrival in se bridko kesal, posebno, ko je videl svojega skrušenega očeta, mater in sestrico. Omenimo še, da je bil Guna že kot šolar v pobožnevalnici v Ponovcih.

Kako se obnašaj v gledališču

Leta 1830 je Kolumbija gledališče v Cincinnati, Ohio, dalo nabiti v veži gledališča sledeče opozorilo gledalcem:

"Gledalcem ni dovoljeno med predstavo prihajati na oder, ker bi njihova navzočnost motila pozornost igralcev in ravnatelja."

Drugi opomin pa se glasi:

"Orehe tretji je brezpogojno prepovedano, dokler je zastor dvignjen. Gledalci v zgornjih prostorih naj se odvadajo metati orehe na gledalce v spodnjih prostorih. Pravi gentlemani nikdar ne motijo gledalcev s svojim glasnim govorjenjem v baru. Gentlemane na spodnjih sedežih prosimo, naj snamejo klobuke. Gentlemani v ložah naj nikar ne sedajo na naslonjala in naj se med predstavo ne nagibljejo preveč iz lož."

To nam kaže na kaj čudne navade, ki so jih tedaj imeli posetniki gledališč.

MALI OGLASI

Odda se

soba poštenemu fantu. Vse ugodnosti. Vpraša se na 1142 E. 66th St. (184)

Gostilna napredaj

Proda se gostilna z 6% licenco; lunch se servira ves dan. Nahaja se v dobrem lokalu med tovarnami. Za naslov se vpraša v uradu tega lista. (183)

Stalno delo

dobi ženska v starosti od 25 do 45 let. Delo je pri slovenski družini; ostane lahko čez noč. Sposobna mora biti za hišna dela. Za pojasnila vprašajte na 6108 St. Clair Ave. (Jul. 31, Aug. 2, 5.)

Begunci "plave" krvi. — Za nami so prišli v Ameriko tudi člani bivše vladarske rodbine Habsturzanov, pod katerih vladavo smo spadali tudi mi Slovenci v bivši Avstriji. Razlika je samo ta, da smo mi prišli s trebnikom za kruhom, a oni pa so pribežali v varno zavetje, ker so jim tla v Evropi prevročila. Na sliki so bivša resarica Zita in hčer, princesa Elizabeta, na levo je sin Felix in desno pa bivši prestolonaslednik Otto.

Zagonetna razstrelba. — Grški tovorni parnik Hellenic Skipper se je potopil v bližini Astoria, Ore. vsled razstrelbe, ki je nastala na do sedaj še ne pojasnjen način. Posadka 22 mož je bila rešena po ribičih in obrežni straži.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Kristina je bila radi njegove drzkosti tako iz sebe, da je minilo nekaj časa, preden se je prav zavedela. Hotela se mu je iztrgati, on pa se je krepko držal za njen plašč, ki je bil spet z močno srebrno zaponko. Bentein jo je zopet objel, jo hotel poljubiti in ji že prišel z ustnicami do brade. Poskusila ga je udariti, on pa jo je trdno držal nad komolci.

"Mislim, da si ob pamet," je siknila, medtem ko se mu je branila, "kako si upaš ravnati z menoj, kot bi bila kakšna ... to boš jutri še bridko obžaloval, ti lopov, ti —"

"O, jutri ne boš tako nespametna," reče Bentein, ji podstavi nogo, da na pol omahne v cestno blato, in ji z eno roko zatisne usta.

Vendar ji ni prišlo na misel, da bi zakričala. Šele zdaj se je zavedela, kaj namerava; toda besnost jo je popadla tako divje in silovito, da ni čutila nobenega strahu; rečala je kot žival v boju in se branila možu, ki jo je tiščal k tlom, da ji je ledeno mrzla snežnica pronicala skozi obleko prav do razpaljene kože.

"Jutri boš že dovolj pametna, da boš molčala," je rekel Bentein, "in če se ne bo dalo skriti, boš obdolžila Arneto, to bodo ljudje prej verjeli."

Zašel mu je prst v njena usta; tedaj je na vso moč ugriznila, tako da je Bentein vzkliknil in odnehal. Hitro kakor blisk si je Kristina osvobodila eno roko, mu segla v obraz in mu pritisknila, kolikor je le mogla, palec v oko; zarjul je in se dvignil na kolena. Smuknila je izpod njega kot mačka in ga sunila, da se je zvrnil na hrbet, nato pa je stekla po poti, da je brizgalo blato okrog nje pri vsakem skoku.

Tekla je, tekla, ne da bi se ozrla. Zasiščala je, da Bentein prihaja za njo, in tedaj je planila naprej, da ji je začelo kovati v vratu, medtem pa je potihoma ječala in upirala oči predse — mar ne bo nikoli prišla do Laugarbru? Končno je bila iz gozda na poti, ki je vodila čez njive; zagledala je naselbino spodaj na rebri, v istem trenutku pa se je zavedela, da ne sme teči k svoji materi — kakršna je, zamazana od nog do glave od gline in uvelega listja in vsa raztrgana.

Opazila je, da se ji Bentein bliža; sklonila se je in pobrala dva debela kamna. Ko je prišel dovolj blizu, ju je zalučala vanj; eden ga je zadel, da se je opotekel. Nato je zopet stekla in se ni ustavila, dokler ni stopila na most.

Trepetaje je obstala in se oprijela ograje; stemnilo se ji je pred očmi in mislila je, da se bo onesvestila. Nato je pomislila, kaj bo, če Bentein pride in jo najde. Zgrozila se je od sramu in jeze ter šla naprej, toda noge so jo komaj še nosile in začutila je, da jo peče od nohtov razpraskani obraz in da se je pobila po hrbtu in rokah. Privrele so ji solze, vroče kot ogenj.

Obšla jo je želja, da bi bil Bentein poginil od kamnov, ki jih je zalučala vanj — da bi se vrnila in ga ugonobila. Segla je po nožu in opazila, da ga je izgubila.

Potem ji je prišla misel, da je doma ne smejo videti take. Domislila se je, da bi šla na Romundgaard in se pritožila pri Sira Eiriku.

Toda svedenik se še ni bil vrnil z Jorundgaarda. V kuhinji

je naletela na Gunhildo, Benteinovo mater; žena je bila sama in Kristina ji je povedala, kako je njen sin ravnal z njo. Vendar je zamolčala, da je bila odšla z doma na sestanek z Arnetom. Ko je opazila, da Gunhild misli, da je bila na Laugarbru, jo je pustila v tej veri.

Gunhild ni kdo ve kaj govorila, marveč venomer jokala, ko je izpirala Kristinino obleko in za prvo silo krpala najhujše pretrge. Dekle pa je bila tako razburjena, da ni opazila pogledov, ki jih je Gunhild na skrivaj obračala vanjo.

Ko pa je Kristina odhajala, je vzela Gunhild plašč in jo spremlila iz hiše, zavila pa je proti hlevu. Kristina jo je vprašala, kam bi rada.

"Bom pač smela pojezditi tja doli in pogledati za sinom," ji je odgovorila žena. "Če si ga do smrti pobila s svojim kamnom ali kako."

Kristini se je zdelo, da na to ne more ničesar odgovoriti, zato je le rekla, naj Gunhild poskrbi, da Bentein čim prej odide iz doline, in naj ji ne hodi več pred oči. "Sicer povem to Lavrans in lahko si misliš, kako bo potem."

In zares je Bentein pičlih teden dni kesneje odšel proti jugu. Od Sira Erika je dobil priporočilo za škofa v Hamarju, naj mu preskrbi kako opravilo ali naj mu drugače pomaga.

VII

Nekega dne po božiču je prihajal Simon Andresson čisto nepričakovano na Jorundgaard. Naj mu ne zamerijo, je rekel, da prihaja nepovabljen in sam brez svojcev, da je gospod Andres v kraljevih zadevah na Švedskem. On sam da je bil nekaj časa doma na Dyfrinu; ker pa so tamkaj le njegove mlajše sestre in mati, ki leži na bolniški postelji, da mu je postalo dolg čas in se mu je zahotelo pogledati gori k njim.

Ragnfrid in Lavrans sta se mu na moč zahvaljevala, da je storil to dolgo pot v najhujši zimi. Čim večkrat sta videla Simona, tem bolj jima je bil všeč. Bil je dobro poučen o vsem, kar je bilo dogovorjenega med Andresom in Lavransom. Sklenili so, da se bo njegovo in Kristinino zaročno pirovanje vršilo pred začetkom posta, ako se bo gospod Andres dotlej mogel vrniti domov, ako ne, pa takoj po veliki noči.

Kristina je bila vsa tiha in plaka, kadar je bila v družbi svojega zaročnika; le malo takega ji je hodilo na um, o čemer bi se z njim pogovarjala. Nekega večera, ko so vsi sedeli pri jedi in pijači, jo je Simon naprosil, da bi se šla malce hladit na prosto. Ko sta stala na mostovžu pred gornjico, ji je ovil roko okoli pasu in jo poljubil. Kasneje je to pogosto delal, kadar sta bila na samem. Njej to ni bilo po godu, vendar je dopuščala, odkar je vedela, da se zaroči ni moglo izogniti. Mislila je na poroko le še kot na dolžnost, ne pa kot na nekaj ljubečega. Vendar pa ji je bil Simon še precej všeč, zlasti kadar je v pomenku z drugimi in se je ni dotikal, ne ogovarjal.

Vso dolgo jesen je bila hudo nesrečna. Naj si je še tako prigovala, da ji Bentein vendar ni mogel kaj zlega prizadeti — vse ni nič zaleglo; kljub temu je čutila na sebi madež. Odkar si je moški drznil zahtevati od

nje kaj takega, se je vse okrog ostrimi vezmi.

Potem si je slikala v mislih, kako bi bila mogla Bentina ubiti ali oslepiti. Edino hladilo, ki ga je mogla najti, je bilo v tem, da se je opajala z masčevalnimi naklepi, naperjenimi proti temu zoprnemu, mrkemu možu, ki je bil njenim mislim venomer na poti. Vendar to nikdar ni dolgo zaleglo; ponoči je ležala poleg Ulvhilde in bridko jokala nad vsem, kar ji je bilo s silo prizadeto. Benteinu se je bilo vendarle posrečilo, da je uničil devilstvo njenega srca.

Na prvi delavnik po božičnih praznikih so vse ženske na Jorundgaardu imele posla v pekarni; tudi Ragnfrid in Kristina sta prebili tamkaj večino dneva. Pozno zvečer, ko je nekaj žensk pospravljalo po peki in so druge pripravljale večerjo, je planila kravja dekla skozi vrata, vpila in vila roke:

"Jezus, Jezus — kakšna nesreča! Arneto Gyrdsona pelje no mrtvega domov na saneh. Bog pomози Gyrdnu in Ingi v tej nesreči!"

Vstopil je Halvdan in z njim neki mož, ki je živel v koči nekoliko dalje spodaj ob cesti. Ta dva sta bila namreč srečala

ženske so se zbrale okrog nju. Zadaž za njimi je stala Kristina vsa bleda in trepetajoča. Halvdan, Lavransov hlapec, ki je poznal Arneto še izza njegove vis deških let, je glasno jokal, vmes pa pripovedoval:

"Arneto je ubil Bentein, župnikov sin. Ko so na novoletni večer škofovi hlapci sedeli in popivali v družinski sobi, je vstopil Bentein; medtem je bil postal pisar pri prebendi sv. Rešnjega Telesa. Hlapci mu najprej niso hoteli dovoliti vstopa, on pa je opomnil Arneto, češ da sta vendar iz iste soseske. Na te besede mu je Arneto dal sedež poleg sebe in začela sta piti. Potem pa sta začela v prepir, Arne se je tako silovito razsrdil, da je Bentein zgrabil nož na mizi ter ga porinil Arnetu v grlo in nekajkrat v prsi. Arne je bil skoraj pri priči mrtev."

Škofa je ta nesrečni dogodek zadel globoko v srce, sam je poskrbel za truplo in ga dal svojim lastnim ljudem prepeljati vso dolgo pot do doma. Benteina pa je dal ukovati v verige ter ga izobčil iz cerkve, in ako še ni, pa bo kmalu obešen."

Kadarkoli so prišli novi poslušalci, je moral Halvdan svo-

jo povest ponoviti. Tudi Lavrans in Simon sta prišla v pekarno, ko sta opazila nemir in razburjenje na dvoru. Lavrans je bil hudo vznemirjen; velel je, naj mu osedlajo konja, kajti hotel je nemudoma odjahati na Brekken. Ko je bil na tem, da odide, mu je padlo v oči Kristinino blede obličje.

"Morda bi rada z menoj?" jo je vprašal. Kristina se je malce obotavljala; zdrznila se je, nato pa je prikimala, kajti niti besedice ni spravila iz sebe.

"Ali ni preveč mraz zanjo?" je pripomnil Ragnfrid.

"Sicer pa bodo jutri stražili mrliča in tako pojdemo vsi tja-kaj."

Lavrans se je ozrl na ženo; opazil je tudi Simonov obraz, zato je stopil h Kristini in jo objel čez pleča.

"Pomisli vendar, sku-

jo povest ponoviti. Tudi Lavrans in Simon sta prišla v pekarno, ko sta opazila nemir in razburjenje na dvoru. Lavrans je bil hudo vznemirjen; velel je, naj mu osedlajo konja, kajti hotel je nemudoma odjahati na Brekken. Ko je bil na tem, da odide, mu je padlo v oči Kristinino blede obličje.

"Morda bi rada z menoj?" jo je vprašal. Kristina se je malce obotavljala; zdrznila se je, nato pa je prikimala, kajti niti besedice ni spravila iz sebe.

"Ali ni preveč mraz zanjo?" je pripomnil Ragnfrid.

"Sicer pa bodo jutri stražili mrliča in tako pojdemo vsi tja-kaj."

Lavrans se je ozrl na ženo; opazil je tudi Simonov obraz, zato je stopil h Kristini in jo objel čez pleča.

"Pomisli vendar, sku-

jo povest ponoviti. Tudi Lavrans in Simon sta prišla v pekarno, ko sta opazila nemir in razburjenje na dvoru. Lavrans je bil hudo vznemirjen; velel je, naj mu osedlajo konja, kajti hotel je nemudoma odjahati na Brekken. Ko je bil na tem, da odide, mu je padlo v oči Kristinino blede obličje.

"Morda bi rada z menoj?" jo je vprašal. Kristina se je malce obotavljala; zdrznila se je, nato pa je prikimala, kajti niti besedice ni spravila iz sebe.

"Ali ni preveč mraz zanjo?" je pripomnil Ragnfrid.

"Sicer pa bodo jutri stražili mrliča in tako pojdemo vsi tja-kaj."

Lavrans se je ozrl na ženo; opazil je tudi Simonov obraz, zato je stopil h Kristini in jo objel čez pleča.

"Pomisli vendar, sku-

Zaupanje

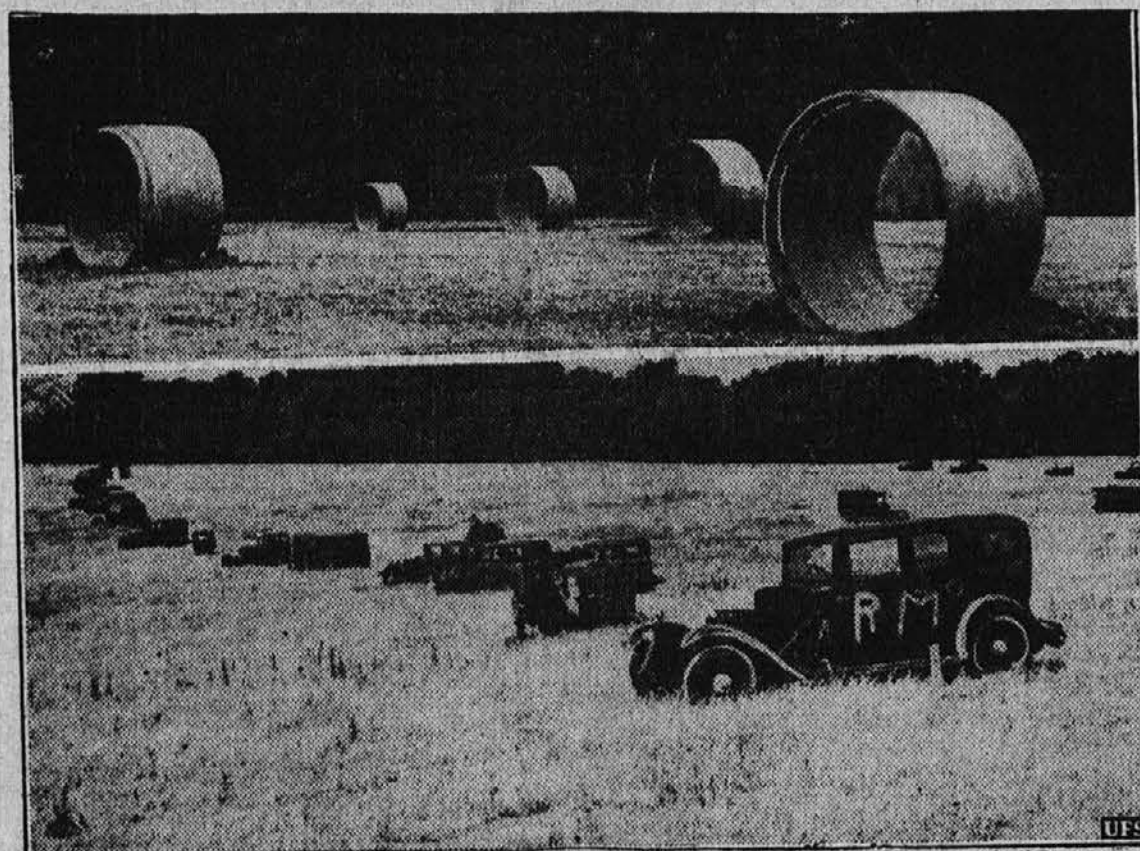

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU STEM,
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Angleži se dobro pripravljajo; da sprejemo nemške vasiljce. Na ravninah, kjer bi bilo mogoče pristati z letali, so postavili različne ovire kakor nam predstavljajo zgornji sliki. Te ovire onemogočajo pristanek letal na angleških ravninah. V to svrhu so porabili dele odvodnih cevi in pa stare avtomobile.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna rahila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec
papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson

Romanje

na božjo pot k naši Gospej Tolažnici v Carey
v četrtek 15. avgusta 1940

VLAK NEW YORK CENTRAL ŽELEZNICE
ODPELJE:

Iz Clevelanda ob 6:00 zjutraj
Iz Linndale ob 6:12 zjutraj
Iz Elyrie ob 6:40 zjutraj
Iz Sandusky ob 7:30 zjutraj
Dospe v Carey ob 8:50 zjutraj
Odpelje iz Carey ob 6:00 zvečer

VOŽNJA NA OBA KRAJA:

Cleveland \$2.75

Elyria \$2.50

Otroci

HRANILNE VLO

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO

6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR - - - POZOR

KADAR želite poslati denar v Jugoslavijo in Italijo, vsaka pošiljatev je garantirana;
KADAR rabite krstni ali rojstni list iz starega kraja ali imetja v starem kraju;
KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis;
KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državlanski papir, se vedno obrnite na

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Do